

Бичок-третячок гуляє, а черепаха на одному місці тупає

Спільна виставка робіт Марії Примаченко та Олексія Шевчука. Національний музей Тараса Шевченка (Київ).

Всесвіт наїву видатної українки має невичерпну магію. Художників і спостерігачів за культурними процесами він невтомно долучає до чудернацьких образів, у яких закодована велика мудрість світу. Створені за мотивами картин пані Марії скульптурні сеноскрипти Олексія Шевчука можна назвати цитуванням (одне з ключових понять постмодернізму) або ще якось. Митець вважає власні варіації на тему персонажів Примаченко уклоном її творчості.

Транспоновані у тримірність, ні, навіть у чотиримірність (бо враження від експозиції складається також із духмяності сіна), об'ємні герої картин органічно співіснують на одній території з тими самими картинками. «Поліська болотна зебра», «Звір гуляє», «Довгонога цапля», «Крилатий кінь», «Український поліський бичок-третячок гуляє в лісі та силу збирає», «Черепаха ішла-ішла, оглянулась назад – ті самі квітки стоять, а вона на одному місці тупає», «Довгошия звірина чухається, не думає, що зима буде», «Ушатка ізловила рака», «Корова отака дасть п'ять тисяч літрів молока» – оригінальні назви примаченкових робіт, персонажі яких у яскравих і теплих втіленнях ніби зішли на музейну підлогу.

– Замислив цей проект півроку тому. Звісно, обсудили тему з родиною Марії Примаченко, – розповів скульптор, архітектор, дизайнер Олексій Шевчук читачам журналу «Віче». – Вважаю, цьому чудовому майстру в Україні приділяється недостатню увагу. Треба, щоб нас знали не лише за боксерами та футболістами, а й за художниками. Прекрасною місією було б повезти цю виставку країною, показати за кордоном. Поєднання живопису та скульптури по-новому прозвучало б у сучасних виставкових просторах.

Запитала митця про функцію таких собі пуфчиків із сіна, які ра-

зом із також сінними яйцями траплялися в залах.

– Сіно максимально близьке тому народному примітиву, тій природності, котру несуть твори Марії Примаченко. Назвав би сіно інкубатором, в якому народжуються яйця, а з цих яєць вже народжуються образи... – пояснив Олексій.

Трохи цифр та фактів. Цього разу експонували півсотні робіт Марії Примаченко із державних зібрань (десять із них до цього ніде не виставлялися), а саме: з Національного музею Тараса Шевченка, Національного Чернігівського обласного художнього музею імені Г. Галагана, Національного музею народної архітектури та побуту України «Пирогово» (до слова, в колекції останнього – 250 картин майстрині). Цікаво те, що каталоги творів Примаченко з приватних зібрань у природі існують. А з державних (що повинно бути апіорі) – ні! Тож експозиція, ініційована Олексієм Шевчуком, може стати поштовхом до добрих діянь із популяризації творчості Марії Примаченко на іншому, вищому витку.

Фото організаторів виставки.

